

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 8. večer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petilvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Osem naših shodov.

Lepo je bilo v nedeljo v naših vrstah. Raztrganost, razdvojenost se je pokazala pri nasprotnikih. V poldrugem dnevu je S. L. S. aranžirala po celi deželi osem shodov, katerih nekateri so bili naravnost sijajni. To je lepo znamenje živivosti in delavnosti v stranki.

Ne veselimo se nesreč svojega bližnjega; a če vidimo, da se nakane nasprotnikov ljudskih koristi razbijajo ob zavednosti ljudstva, nas to mora veseliti. Brez zborovalcev je ostal v Št. Ferjanu vrtojbenki prerok. In prišel je osamljen poslušat na naš shod. — Na Gorjanskem pa so kraški volivci glasno izjavili, da hočejo biti samostojni, da si nočejo dati vsiljevati kandidatov od te ali one strani; ampak da bodo že sami izbrali može, ki se njim zde primerni. Smili se nam J. Štrekelj, ki je doživel tako razočaranje. A pomagati mu ne moremo! Ljudstvo gre na dan!

Shod na Kojskem.

Pretečeno nedeljo imel je državni poslanec Fon volivni shod ob 11. uri zjutraj v Kojskem. Udeležba je bila bolj pičla, ker so se vabila prekasno razdelila, a prišli so kremen-možje, slozni pristaši S. L. S., ki so z vnemo poslušali poslanca Fona ter sklenili delati, da bodo častno zmagali kandidatje S. L. S.

Sijajen Fonov shod. — Ponesrečen shod agrarcev.

V nedeljo popoldne je imel posl. Fon volivni shod na Sovenci pri Št. Ferjanu. Na ta shod je prišlo nad 400 volivcev.

Ob isti uri je imela shod tudi »agrarne stranke« v Št. Ferjanu; prisotni so bili Steferjanski župan Klanjšček, njegov tajnik Kodrin in sam On Janez Mermolja iz Vrtojbe. Ker pa niso imeli poslušalcev, so šli vsi skupaj na Fonov shod, kjer so lepo mirno poslušali. Kajne čudno je to, da je Mermolja v pričo

400 naših volivcev pozabil nekje svojo tako veliko zgovornost.

Poslanec Fon je pojasnil pazljivim poslušateljem važnost sedanjih volitev, stremjenja različnih strank; baval se je s sedanjo sestavo takozvane »agrarne stranke«, kjer vladajo sedaj pristni liberalčki. Povedal je s kakimi lažmi agitirajo naši nasprotniki zoper S. L. S. in njene poslance.

Shod se je vršil v najlepšem redu.

Volivni shod v Šempasu

se je vršil v nedeljo dne 9. februarja. Shod je bil po vasi naznanjen še le v nedeljo zjutraj, vendar je precejna večina volivcev došla na shod. Razgovor je bil jako zanimiv. Vsaka stranka in struja je odkrila svoje srce.

Shod je odprl in namen shoda kratko pojasnil č. g. župnik Grča; on je bil tudi izvoljen predsednikom shoda in je dal besedo g. dr. Dermastiju. Govornik je v njemu lastnem slogu govoril o delovanju deželne zbornice o pretečeni šestletni dobi pojasnivši važnejše ukrepe in ustanove, in je navedel one zahteve, katere S. L. S. stavi na bodoče dež. poslance in na novi deželni zbor. Pri vsaki točki se je vnel živahen razgovor od raznih struj. Gospod govornik je sproti odgovarjal in srečno odbijal napade. Konec govora je naznanil kandidatje S. L. S. V tem trenutku so bile vse razne struje zjedinjene ter se skupno pritoževale, da med kandidati ni bivšega poslanca župnika Grča. Še le potem, ko je župnik sam nastopil, pojasnil svoj odstop, obenem pa pohvalno opisal posamezne kandidatje, so se volivci pomirili. Konečno je nastopil še kandidat gospod Anton Klanjšček, ki je tudi vpošteval za sluge bivšega poslanca ter priporočal vzajemnost pri volitvi. Shod je trajal od 11. do 12. ure.

Volivni shod na Cesti.

Preteklo nedeljo popoldne ob 3h se je zbralo na poziv Kmečke zveze na dvorišču g. Černigoja, ki je za shod vse

potrebno pripravil, nad 200 volivcev. Dr. Dermastija je omenjal v začetku, da čaka S. L. S. hud voliven boj, ker se bodo borile zoper njo vse v deželi obstoječe stranke, liberalna, agrarno-liberalna in socialno-demokratska. Vse tri skupaj se poslužujejo v boju enakih nepoštenih sredstev, da celo neresnice. Vsi nasprotniki S. L. S. imajo skupno trditev, da poslanci S. L. S. za ljudstvo nič koristnega storili niso. In ravno v tem se kaže nepoštenost političnih nasprotnikov S. L. S. Na to je govornik očrtal delovanje deželne zbornice v zadnjih 6 letih, omenjal je različnih podpor, označil delovanje hipoteknega zavoda, taknil se deželne norišnice, obširneje razpravljal preuredbo načina pobiranja užitnine v velikansko korist državi, deželi in občinam, konečno je omenjal nabave sena po deželni odboru. — Govornik je razpravljal o nalogah prihodnjega deželne zbornice na šolskem, zdravstvenem in gospodarskem polju. — Konečno je govornik navajal imena kandidatov za kmečko skupino goriško okoličico in splošno skupino. Kandidatje so bili z velikim navdušenjem pozdravljeni. — Na vprašanje volivcev, kaj da je pravzaprav s agrarno stranko, je povedal govornik zgodovino agrarne stranke, ki ima svoj izvor le v hrepenenju nekaterikov po deželnozbornskih stolcih.

Ko je voditelj agrarne stranke dr. Franko razvil prvič nekaj strankin program, je bil glede vere popolnoma na liberalnem stališču, pozneje je postal silno pobožen in ko se je agrarna stranka prelevila po pristopu učiteljev v liberalno učiteljsko stranko, se je tudi pri voditelju agrarne stranke dr. Frankotu marsikaj spremenilo. Kakoršen je političen veter — tako je politično postopanje dr. Frankota. Ko je govornik omenjal, da je voditelj liberalne-agrarne stranke na shodu pri Rebku hvalil liberalce, govoril pa somišljenike S. L. S. z nerazsodno maso, je to vzbudilo veliko ogorčenje. Takemu človeku kakor je vo-

ditelj agrarne stranke ne bode mogel nobeden razsoden človek zaupati. Pozivu govornikovemu, da naj vsi delujejo in agitirajo za kandidate S. L. S. je sledil kratek, a jedernat odgovor, da hočejo storiti vse, kar je v njih močeh.

Volivni shod v Avčah.

Kmečka zveza za kanalski sodni okraj je sklicala volivni shod v dan 9 t. m. v Avče.

Shod je otvoril g. Valentin Rogač v imenu kmečke zveze. Soglasno je bil izvoljen predsednikom g. Karol Kovačič, por. iz Avč. Tega shoda se je udeležilo nepričakovano mnogo volivcev — smelo trdimo nad 400.

Da niso naši kmetje — nerazsodna kmetska masa, nam najbolj dokazuje dejstvo, da smo videli na shodu može iz oddaljenega Kala, katerih je bilo prav lepo število. Zaslužijo za to posebne pohvale.

Prvi je govoril g. Anton Rustja, ki je uže se splošno znano zgovornostjo tolmačil politično situacijo v deželi. Razkrinkal je nasprotni politični stranki. Dokazal je, da je le S. L. S. ona stranka, ki v resnici zasluži ime, ki si ga je nadel. Je slovenska, je ljudska. Le ta stranka je zmožna in ima resno voljo pomagati kmetom in ljudstvu sploh. S krepkimi besedami je ožigosal početje sedanje agrarne stranke, ki je le poostrila spor v deželi. Agrarci so hoteli biti angelji miru — postali so pa razdirači in provzročitelji novih homatij in razdora. Poslušalci so uprav frenetično aplaudirali govorniku in mu čestitali.

Gospod govornik je navzočim predčital pismo g. župana iz Banjšic Miha Cvetreznika v katerem obžaluje, da se shoda ne more udeležiti obljubuje pa, da bode Banjšica kakor vedno storila svojo dolžnost.

Nato predstavi volivcem kandidata g. Zega, katerega zbrani volivci burno pozdravijo. G. kandidat obrazloži program, katerega hoče v slučaju izvolitve

tega društva ne mogel prenašati ali trpeti take svetlobe.

Izrazi obrazov so nudili pravo karakteristiko ljudi, ki pripravljajo svoj čas po takih »špelunkah«. Mračen in negotov pogled, obleka umazana in raztrgana, glas hripav, globok in oduren, kretanje pa kakor pri večnih pijancih.

Vzbujale so se mi različne misli in nisem jih mogel zediniti v celoto, ker še vedno nisem mogel do umeti teh ljudi.

Ena skupina je kvartala, druga se razgovarjala in prepirala, tretja junaško segala po žganju, ali pa sem in tja samotrnela pred se v steklenico, ne brigajoč se za ostale.

Mojo pozornost je obrnil nase tudi majhen človek, širokih pleč in odet v precej ponošeno; klobuk mu je stal popolnoma na tilniku, a široki krajci klobuka so mu pokrivali ušesa. Izredno živahno je govoril svoji družbi o socialnem demokratstvu in tolmačil, kaj vse bo še danes ali jutri. Njegov govor je začel delovati tudi na me in porajale so se mi vsakovrstne misli, popolnoma sem pozabil, v kakšnem društvu sem. Čas je potekal, jaz in moj prijatelj Štefan sva odšla domov k poditku. Med potjo se nisva nič razgovarjala. Odprl sem vrata, povlekel Štefana v vežo in ga prosil, naj prenoči pri meni, v kar je on rad privolil.

(Dalia vrida)

LISTEK.

Za prvo nagrado.

Humoreska. Hrv. spisal Zmaj Remetski.

Prest. Št. L.

(Dalje).

Za nekaj časa je nastala tišina v sobi. Jaz sem začel zdehati, Štefan pa je udarjal s prsti po mizi in polglasno žvižgal koračnico »drvocepa«. Pri triju sem mu pomagal dovršiti koračnico.

Med žvižganjem mi je prišlo na misel, kako bi bilo če bi predstavljala v strelnem društvu potujoče umetnike v žvižganju, kar sem tudi Štefanu brž povedal.

On se ni ujemal z mojim predlogom ampak zatrjeval mi je, da nimava dovolj umetniške izobrazbe in da morava biti pred vsem barabe ne umetnika.

Konečno sva se zjedini v tem, da pojdeva zaenkrat dva, tri večere v gostilno, kjer je tako imenovan »herberg« ali prenočišče potujočih postopačev, in da ondi preštudirava način njihovega obnašanja in njihovega oblačila.

Še tisti dan sem poslal Štefana v zastavljavnico z mojo salonsko obleko, za katero sem dobil 20 kron. Od tega denarja sem oddelil 12 kron za vstopnino obema, ostanek pa sva hotela porabiti za oblikovanje naših kostimov.

lokalov, ki so zavetja vsakovrstnih malopridnežev.

Sredi sobe je visela na stropu mala petrolejska svetilka in lila svojo luč s slabim žarom na predmete po sobi in po stenah. Na zidovih ni bilo več mogoče razločevati barve, ki je nekoč krasila sobo. Soba je bila zakajena in polna gostov. Dušljiv in neznosen zrak je dišal po ulagi in po žganju. Jaz in moj prijatelj Štefan sva stala sredi sobe in z očmi iskala prazen prostor, da bi se vsedla. Zapazila sva da je za večjo mizo tudi za naju prostor, vsedla sva se drug drugemu nasproti. Pri naši mizi je še nihče zanimal za naju, pač pa nasprotno midva sva z očmi razumela, kaj naju zanima.

Tik nas je sedela večja družba, raznih narodnosti, in kvartala. Slišati je bilo psovke v vseh mogočih jezikih in vdrihanje pesti po mizi.

Moj najbližji sosed je bil po mojem mnenju Švab s kodravo, sivkasto brado, lasje kratki in precej gosti, lice rudeče in zabuhlo, nos na koncu nekoliko čokat in rudečmodre barve. Obleke mu nisem mogel dobro preceniti, ker je bila luč slaba, a svojo svetlobo je kazala žalostno postav. Kakor imam zdrave oči, nisem zapazil na njem srajce, samo piko na črni jakni, ki je bil na njem.

goče barve. Telovnik se mu je bleščal, kljub slabi svetlobi je kazal svoj polen sijaj, tako da sem v prvem hipu mislil, da je ta Švab morda član avtomobilskega kluba. No to ni bil, rajše bi ga krstil za »špehagra«, ker je bil zelo masten in so prihajali od njega razni duhovi, da sam nisem vedel, po čem najbolj diši. Približal sem se mu toliko, da sem lahko videl tudi v njegove karte, s katerimi je igral. Boginja sreče ali Fortuna mu ni bila prav nič naklonjena, ker je moral vselej plačati po par vinarjev. Še meni je bilo žal, da je ta Švab izgubljal. Tovariši so se mu smejali, kar je Švaba še bolj razvenelo. Ko je neprestano izgubljal, se je nenačdom obrnil k meni in zakričal: »Was schaust du in meine Karten, du töpster Kerl!« (Zakaj gledaš v moje karte, ti tepec!) Obrnil se je k družbi in nadaljeval igro.

Odmaknil sem se naglo od svojega prijaznega sosedu in ga nehal študirati. Moj prijatelj Štefan se je tako zagledal v igralce, da ni niti zapazil, kako me je Švab odgnal. Ko sem opustil proučevanje svoje mize, me je tembolj zanimalo, kaj se vrši pri drugih mizah. Tu se mi je pokazala v pravi luči slika nočnega skrivališča postopačev, kakor bi si ga človek ne mogel predstavljati, če bi ga ne videl z lastnimi očmi; ako bi bil pa ta kraj razsvetljen s koračnico, bi nehan član

po vseh svojih močeh izpolnjevati. O nje-
nja versko stališče stranke, posebno pa
poudarja gospodarske potrebe kanalskega
sodnega okraja. Poziva navzoče, da svoje
potrebe potom županstvo naznani po-
slancem in visoki vladi, da se jim poda-
nih zagotovilih ministerstva glede obljub-
ljene posebne pomoči naši deželi kolikor
mogoče ustreže. On pravi: Na Vas je
ležeče, da se izvejo Vaše potrebe in da
se Vam pomaga. Jaz sem kmet — sem
Vaš in če mi zaupate bodem delal tudi
za Vas. Navdušeno pritrjevanje je sledilo
tem res krasnim besedam. Č. g. kurat iz
Kala kratko omenja, kako naj se volivci
vedejo ob volitvi.

Č. g. vikar Avški pravi: Zahte-
vamo, da nam poslanci dajo račun o
njihovem delovanju in da se tudi točno
informirajo v potrebah volivcev. Zbor
navdušeno pritrjuje govorniku.

G. Rustja poziva še enkrat navzoče
naj bode vsak izmed njih pravi agitator
za stranko in naj gleda, da se volivci
gotovo udeležijo vsi brez izjeme volitve.
Zborovalci obljubijo to storiti.

G. Lomšek učitelj navdušuje zboro-
valce, da stoje strogo na vsemem stališ-
šču — da se tudi k nam ne prenesejo
francoske razmere.

Govorilo je še nekaj mož o potre-
bah svojih krajev in priporočalo zadeve
g. kandidatu.

G. predsednik zahvali še enkrat vse
pričujoče in zaključil prelepo vspel shod.

Shod v Kobaridu.

V nedeljo dopoldne po sv. maši so
se zbrali volivci bližnjih občin na vo-
liven shod v gostilno pri „Nemcu“. Shodu
je predsedoval podpredsednik „Kat. polit. in gosp. društva“ g. Šlunder.
Dr. Breclj najprvo omenja, zakaj
vodstvo S. L. S. ni moglo ustreči srčni
želji Kobaridcev, da bi zopet kandidiralo
njihovega dosedanjega poslanca g. La-
panjo. Če bi bilo odvisno od mnenja
vodstva samega, bi g. Lapanja bil gotovo
kandidat. A naša stranka je demokra-
tična. Za to tudi ni smela in ne mogla
vsiljevati kandidatov; ampak je to vpra-
šanje prepustila volivcem. Ker pa se
drugi okraji niso izrekli za g. Lapanjo,
je umevno, da ga stranka proti volji ve-
like večine volivcev ne more vsiljevati.
To bi ne bilo demokratično. Je pač ne-
mogoče vstreči vsem 4 okrajem, ko sta
pa samo dva mandata. Dr. Anton Gre-
goričič, dični načelnik naše S. L. S. je
doma na Kobariskem, vedno je z vso
vnemo skrbel za ta okraj; niti ena
prošnja od tu še ni bila odbita, če mu
je bila priporočena. Zato naj se volivci
zedinijo ter volijo kandidate, ki jih je
postavila po zahtevi večine volivcev S.
L. S. Nato se predstavi on sam kot kan-
didat splošne skupine ter razpravlja o
načrtih, ki jih ima izvršiti bodoči de-
želni zbor. Z odobravanjem so vzeli zbo-
rovalci na znanje njegovo kandidaturo.
Kandidat gosp. Kosmač je govoril o
kmečkih zahtevah in potrebah. S svojim
napotkom je pokazal kandidat, da dobro
razume kmečke težnje ter da ima srce
za kmečko korist. Na to je Fr. Kremžar
govoril o volitvah. Kako se bo volilo,
kedaj in koga. Potem je govoril o orga-
nizaciji kmečkega stanu. Treba je orga-
nizacije, treba smisla za skupnost. Le
tako se da kaj doseči. Dokler pa vsaka
posamezna vas, vsak posamezni okraj
vleče narazen, dokler hoče biti vsak za
se, je vsak uspeh nemogoč. Prvi pogoj
vsakega uspeha je torej smisel celo-
kupnosti. Kmečki stan mora biti tesno
združen. Vse kmete goriške dežele naj
preveza zavest: Vsi smo eno! In kadar
se bo ta misel vselila med našega kmeta,
bodo nehale razprtije radi kandidatur po
posameznih okrajih. Zato bo vsak, ki mu
je mar blagor njegovega stanu volil z
drugimi kmečkimi tovariši drugod, če
tudi bi si morda želel drugega kandidata.
V vojak! je treba reda in discipline.
Brez tega — je poraz! — Videlo se je
zborovalcem, da umejo dobro pomen
kmečke celokupnosti ter da bodo to
tudi pokazali na dan volitve. In s tem
bodo pokazali tudi visoko političsko zre-

lost. Po več ko enournem zborovanju je
bil končan zanimivi shod.

Shod v Bovcu.

Ob treh popoldne v nedeljo je bil
v Bovcu v prostorih g. Jankota volivni
shod. Otvoril ga je in mu predsedoval
g. Fran Mišic, ki je dal besedo kan-
didatu dr. Breclju iz Gorice, ki je
najprvo pojasnil stališče vodstva S. L.
S. napram posameznim kandidaturam.
Nato se je ob velikem odobravanju pred-
stavil kot kandidat splošne skupine ter
razvil načrt po katerem hoče delovati.
Nato je pojasnil svoj program kandidat
Kosmač kot kandidat za kmečke ob-
čine. Kremžar je govoril o posamez-
nih strankah. Ene hujskajo delavstvo
proti kmetu, druge kmeta proti drugim
stanovom. S. L. S. pa je ljudska stranka
za vse stanovce, ki tvorijo temelj člo-
veški družbi. Ti stanovi so delavski
kmečki in obrtni stan. Vsak stan je po-
treben podpore. Vsi morajo živeti v
miru, slogi in vzajemnosti med seboj. To
je načelo kršč. socializma. To je politika
S. L. S. Na tem načelu se dela za ljud-
stvo. Danes pa se nekateri ljudje nabe-
rejo iz ljudskih žaljev denarja ter se
potem iz dolgega časa posvete politiki.
In če se jim kdo upa ugovarjati, pa
pravijo, da je neumen, nerazsoden, če
tudi je bil tako zaveden, da mu je no-
sil denar. Zablavlajo čez vse, kar ne
služi njim. To ni ljudsko delo! S takimi
ljudmi pravi iz naše javnosti! Elini pra-
vičen program za vse stanovce ima naša
krščanska S. L. S. — Gabrščekov stric
je nato izjavil, da je govornik imel
prav, a da domačina le ne bomo imeli
za poslanca. (Pozabil pa je povedati, da
bo on volil svojega nečaka Drejčeta, ki
ni Bovčan.) Zavrnil ga je g. dekan Vid-
mar, ki mu je povedal, da Bovčani že
vedo, kedaj in kako dobe domačina za
poslanca. Ko je lepo govoril šeg. Šuler
o socialistih in kršč. socialistih je bilo
lepega shoda konec.

V Gorjah pri Cerknem

je bil v nedeljo shod „Kmečke zveze“.
Govorila sta dr. Knave in G. Bevč.

Poraz Jožefa Štreklja v Gorjanskem.

Agrarci in liberalci so sklicali za
nedeljo v Gorjansko volivni shod. Pred-
stavil naj bi se bil liberalno-agrarni Jože
Štrekelj iz Komne. Shodu je predsedoval
škrbinski župan Dugulin. Govorili so
Forčič, Štrekelj in drugi. Shod je bil
obiskan dobro; bilo je navzočih, kakor
nam poročajo nad 300 ljudi. Zasišli so
se nekateri klici: „Živio naš kandidat
Štrekelj!“ A volivci so odgovorili:
„Kakšen kandidat? Naš kandidat je
Oblak! Živio Oblak!“ Taki in podobni
klici so odgovarjali Štreklju, ki je govoril.
Pripovedoval je med drugim, da je pri
namestništvu dosegel 55.000 K podpore
za Kras. Klici: Niti enega krajcarja ni-
smo dobili podpore! Še vedno več mo-
ramo plačevati! Štreklju je pritrjevalo
le par liberalnih učiteljev; ljudstvo je
bilo vse proti njemu. Pri glasovanju ni
bilo niti ene roke za Štrekelja. Volivci
so klicali: „Dovolj imamo enega iz
Štrekljeve krvi! Sedaj nočemo še dru-
gega!“ Med enakimi klici se je razšel ta
Štrekeljev shod. Mi prepuščamo razsod-
nosti zavednih kraških mož, da se sami
odločijo za moze vredne svojega za-
upanja.

Dopisi.

Iz Kanala. — Nekoliko odgovora
cenj. „Soči“. V št. 17 z dne 8. t. m. pri-
čela je „Soča“ podajati životopise o kle-
rikalnih kandidatih za bodoče deželno-
zbornske volitve. Skoro bi si upal trditi,
da si štejem v posebno čast, da so me
dejali prvega na kritično rešeto, vendar
bi utegnil s tem ljubim prijateljem ohla-
diti njih ljubeznivo pero, da bi vstavili
svoja obljubljena nadaljevanja o meni
revnemu grešniku in marsikaterega raz-
sodnega čitatelja „Soče“ utegnil bi pa s
tem pripraviti ob zabavno čtivo; zato
tega nočem storiti, marveč povem tukaj

kar ven čisto resnično in se obtožim od-
krito svojih grehov. Da, len in nemaren
sem bil, odkar se prišel v Kanal, kjer
moram še vedno — kakor mnogi drugi
— kot „ptujec“, marsikako požreti; len
in nemaren sem bil kot dolgoleten učitel-
telj, kar lahko izpričajo šolske oblastnije;
len in nemaren sem bil, ko sem skoz
30 let podučeval petje in prirejal redne
veselice v Čitalnici; len in nemaren in
polen zvižaj sem bil, ko sem prirejal
sam po vseh vaseh kmetijska predavanja,
kajih vseh se vidi sedaj na sadju in
vinu; len in nemaren sem bil, ko sem
se trudil, da je bilo Kanalsko sadje od-
likovano na razstavah v Gorici, na Du-
naju in celo na svetovni razstavi v
Düsseldorfu; len in nemaren sem bil
tudi v različnih drugih razmerah, posebno,
ko sem vstanovil naše sadjarsko društvo
in — stara navada, železna strajca —
len in in nemaren sem še dandanes in
najbrže ostanem tak do svojega konca.
Pa, dragi „prijatelji“, moja lenoba in
nemarnost je v istem hipu, ko ste jo pri
meni zapazili kot neozdravljivo bolezen,
naložila Vam, delavni gospodje napred-
njaki, sveto domoljubno dolžnost, da jo
zatarate in na moje mesto stopite — Vi!
Ali pa ste to storili? Ko so me začele
tretji razne nadloge in nesreče, prosil in
rotil sem vse po vrsti, da mi priskočite
na pomoč, toda ni Vas bilo, dragi go-
spodje, udobiti, ampak truditi sem se
moral sam, kakor sem pač vedel in znal
in ni čudo, da se mi je polagoma ohla-
dila ljubezen do dela; ko je bilo treba
opravljati razna dela v društvu, bil sem
sam; ko je bilo pa treba drevesca deliti
tedaj so odločevali vsi, le jaz kot pred-
sednik nisem imel besede; in ko je
slednjič lanjsko pomlad neki Kanalski
odličnjak brez nikakega dovoljenja in
brez plačila odpeljal samovoljno iz dre-
vesnice vsa najlepša odbrana drevesca,
tedaj sem se odločil: odpovedal — k
čemur mi je bile povod tudi moja bo-
lezen — sem se predsedništvu, ker sem
tako hotel dovesti siloma do preobrata,
— ki je že na potu in o kojim naj bodo
sodili, kakor pravite Vi gospodje „naši
zapeljani kmetje — ali po novem re-
čeno „nerazsodna masa!“, ki naj odpre
oči, da bodo razločevali, kedo je njih
pravi nesebičen prijatelj.

Krivično mi očitajte, gospodje, da je
za me „Kmečka zveza“ lesta, s pomočjo
katere hočem splezati na površje. Kam
pa naj si želim? Več kot „učitelj v po-
koju“ ne morem postati; ali se morda
bojite, da bi utegnil postati deželni
glavar, ako bi me „nerazsodna masa“ iz-
volila za deželnega poslanca? To vendar
nima smisla.

Pred zadnjimi deželnimi volitvami
povabil sem vse vplivne moze okraja
na razgovor o volitvah. Pojasnil sem
jim, da je Kanalski okraj na slabem
zaradi tega, ker ni še nikdar
imel poslanca iz svoje srede, in
da bi bil enkrat čas, da ga udobi. Ker
nista gosp. A. Konjedic in g. H. Malnič
nikakor hotela sprejeti kandidature, po-
nudili so jo meni, ki sem jo sprejel, če
tudi se nisem čutil za to poklicanega,
ker sem si bil v svesti, da bom kot
poslanec vendarle kaj utegnil koristiti
okraju. Kandidirala me je napredna
stranka; toda, ker se jim nisem zdel
„čiste“ naprednjaške krvi, „von echtem
Schrott und Korn — naprednjak“, in
ker nisem hotel precej farjev streljati,
so razni gospodje naprednjaki toliko
agitirali proti meni, da sam pri volitvah
„skoz padel“. Potem pa so me malo po
malem iz svojega kroga alimirali, kar
me pa prav nič ne boli.

Tisto moje predavanje na shodu
„Kmečke zveze“ Vas [nekako peče, za-
kaj ga pa niste Vi gospodje priredili,
saj jaz se nisem silil nikdar v ospredje;
kedor pa sam nič ne dela, a drugim pa
očita vse slabosti in slabe namene —
ta ni plemeniti človek.

Pri prvi seji kanalske „zveze“ iz-
rekel sem zopet kakor pred 6. leti,
željo, naj se vendar enkrat izvoli en

poslanec iz Kanalskega okraja, in če
bi moral biti isti tudi Tine Poke, nekaj
bo že koristil. Da niso ti mozeje iz celega
okraja predlagali enega iz Vaše srede,
mi je žal. Predno pa me je osrednji
odbor v Gorici proglasil za kandidata,
povedal sem gospodom odkrito, da rad
odstopim od kandidature, ako se kot
tak prijavi oseba, ki je boljša od mene,
in v Vaši sredi jih je gotovo na izbero
takih. Zato pa gospodje, na delo, skli-
čite en vol. shod in razsvetlite um našim
zaslepljenim kmetom, da bodo prav vo-
lili — in jaz Vam bodem pomagal pri
delu.

O „značaju“, „doslednosti“ in o
„veterinarnstvu“ pa se mi ne ljubi, gos-
podje, z Vami razpravljati; rek „ubi
bene, ibi patria“ volja za Vas, za mene
ne. Brez zamere!

Miha Zega.

Politični pregled.

Pogreb portugalskega kralja in prestolo-
naslednika.

Pogreb se je izvršil 9. t. m. razun
neke neznatne nezgode v popolnem redu.
Sprevoz se je pomikal iz kraljeve pa-
lače do cerkve sv. Vincenca. V gala-
kočljah so se za krmami vozili visoki
državni dostojanstveniki in člani unanijih
odposlancev. Vse trgovino in prodajalnice
so bile v znamenje žalosti zaprte. Pred
cerkvijo sv. Vincenca je čakal mrtvaški
sprevoz duhovščina z novim patriarhom
na čelu. Krsti so ponesli v cerkev ter
ju položili na katafalk. Med tem so se
razvrstile čete na trgu pred cerkvijo ter
izstreljale pogrebne salve, katerim so
odgovorili topovi na angleških in špan-
skih križarjih, usidranih na reki Tejo.
Pogrebne molitve je v cerkvi opravil
patrijarh lizbonski.

Zapuščina portugalskega kralja.

Kralj Karol ni zapustil nobenega
premoženja, razun dveh zavarovalnih po-
lic. Ena teh polic za milijon frankov je
zastavljena pri portugalski banki kakor
jamstvo za nakazane predplače. Z drugo
polico je bil kralj zavarovan pri franco-
skih in ameriških zavarovalnih družbah
za 1.875.000 frankov. To vsoto namerava
kraljica ubogim.

Delavsko ministerstvo.

V parlamentarnih krogih se govori,
da se bo drugi teden vršil ministerski
svet, kjer se bodo posvetovali o name-
ščenju uradnikov pri vodivnih resortih
delavskega ministerstva in morebiti v
tem oziru storili tudi definitivne sklepe.

Davčni odsek.

Ploj in Choc pozivljata v davčnem
odseku finančnega ministra, naj čimprej
predloži novo hišno davčno postavbo. Od-
sek je sklenil resolucijo, da naj fin. mi-
nister kakor hitro mogoče predloži novo
postavbo glede hišnonajemninskega in
hišnorazrednega davka.

Slovaški časnikar zopet obsojen.

Budimpeški je porotno sodišče ob-
sodilo slovaškega časnikarja Ivana Gre-
guska radi nekega članka v listu „Slo-
venski Tisdennik“ v trimesečno državno
ječo in 600 kron denarne globe. V članku
je pisal Greguska ob priliki 40-letnice
kronanja našega cesarja ogrskim kra-
ljem, da se zamore narod agonabljeti,
poniževati in mučiti, toda nikdar uničiti.

Nocoj

vsil k predavanju

S. K. S. Z.

v stekleni salon restavracije

„Central“.

Začetek ob 8. uri zvečer.

Člani prošti! Nečlani
plačajo 20 vin.

Novice.

V imeniku veleposestnikov, ki bodo volili 7. marca tri poslance v deželni zbor gorški, nahaja se tudi delniško društvo „Vipavska železnica“, katerega načelnik je dr. Anton Gregorčič v Gorici. Odvetnika dr. Franka, ki se po raznih shodih proglašajo za veleposestnika in (omačina (!) ter edinega opravičenega zastopnika veleposestnikov, pa zastoj iščeš v tem imeniku. Dr. Gregorčič se je bavil z veleposestvom že pred 25 leti, ko je dr. Franko še hlače trgal po šolah, ter je bil voljen leta 1885 najprej kot zastopnik veleposestva v deželni zbor. V zadnjem zasedanju deželnega zbora je dr. Gregorčič s svojim odločnim nastopom v šolskem odseku in posredovanjem pri vladi dosegel, da povišanje učiteljskih plač (okolo 150.000 K) ni zadelo neposrednih davkov, h katerim prispevajo lep del prav veleposestniki. Dr. Franko, zaveznik liberalnih učiteljev, pa mora delovati zanovo zboljšanje učiteljskih prejemkov, ki se more uresničiti edino le z nakladami na direktne davke, katere, kakor rečeno, plačujejo tudi veleposestniki. Dr. Gregorčič je bil proščen, da naj zastopa koristi veleposestnikov; dr. Franko se pa usiluje veleposestnikom, da bi jim mogel nakladati nova bremena. Zato veleposestniki, pozor! Karnjel ostane Karnjel, tudi kadar slovensko govori!

Kmetje pozor! Deželni odbor sprejema še vedno naročila za seno. Kdor je rabi, naj se nemudoma zgleda, kajti čez nekaj časa vstavi deželni odbor svoje delovanje v tem pogledu. Kadar dobite seno, treba, da je takoj pregledate, da-li je dobro ali slabo. Ako je slabo, naznanite to deželnemu odboru, ki bo takoj protestiral. Slabega sena ni treba nikomur sprejeti.

P. Medvešček in A. Gabršček sta postala prijatelja. „Frankov glas“ poroča, da je Peter v četrtek na agrarnem shodu na sledeči način priporočal svojega prijatelja Andreja: „Razmere nas silijo, da postavimo kot tretjega kandidatura moža, ki je marsikomu neprijatelj, onega modrasa, ki posebno v naši stranki ne uživa simpatij, t. j. predsednika vodstva narodno-napredne stranke, Andreja Gaarščka!“

Navedeno nam kaže, da v starem Petrovem žolču je še nekaj tekočega za Andreja. Vendar je nasprotstvo tega agrarca do naše stranke večje, ko najhujše osebno nasprotstvo do Gabrščka. V tem volivnem boju so se pokazali razni značaji in reči moramo, da ravno najlepših nismo našli med agrarci. Sicer pa smo veseli, da sta se našla dva človeka, ki sta drug drugega vredna.

Nameni agrarne stranke. — P. Medvešček je na shodu agrarcev lepo govoril o namenih agrarne stranke. Agrarno glasilo sporoča o Medveščkovem govoru.

„Bolj ga je pa zanimalo zborovanje liberalcev, ker je tudi sam pred leti pri-

padal tej stranki. Bil je danes na zborovanju naprednjakov in je bil tam prijetno razočaran. ... Če je bilo vse resnično, kar se je govorilo danes na shodu narodno-napredne stranke, lahko rečemo, da smo zmagali že zdaj. Tukaj je navzočih več liberalcev. Bujimo skupno približno tako složni v pozitivnem (imenovanje kandidatov) kakor smo bili v negativnem (zahvala Križmanu za odpoved) Če se to ne posreči, pravi, da je bilo vse delo agrarne stranke zastoj.“

Torej, če se ne posreči „agrarcem“ pritegniti liberalcem nekaj novih moči, je vse delo zastoj! Dobro, da vemo! Gre se le zato, da se podpre črvena liberalna baraka. Namen „agrarcem“ je vzdržati med nami liberalizem, ki ga ljudstvo ne mara! Prav, da vemo! Hvala!

Ali je to pošteno? O liberalcev nismo pričakovali poštenosti v boju: pa tudi liberalni agrarci je ne marajo. V Brdih agitirajo liberalni agrarci zoper poslanca Fona in grdo farbajo ljudi, da sta on in naša stranka kriva sedanje draginje in povišanja obresti od strani posojilnic. Če bi to slišala Frankova krava v hlevu, bi se smejala; Frankovi pristaši pa rabijo v resnem boju tako orožje.

Za železniške delavnice. Deputacija članov trgovskega deželnega odbora in trgovinske zbornice je prišla na Dunaj k železniškemu ministru protestirati, da se niso železniške delavnice napravile v Gorici.

Papež o krščanskem časopisu. Papež Pij X. je škofa Prohaski in knezu Nikolaju Esterhazy, predsednikoma ogrskega katoliškega tiskovnega društva, pisal sledeče pismo: „Izredno nas veseli, da so ogrski katoličani uvideli, da je zastrupljeni in obsodbe vredni vir razširjajočega se zla v naši dobi pokvarjeno časopisje in da so na zadnjem obnem zboru osnovali društvo, kojega naloga bo z združenimi močmi delati proti razširjanju veri sovražnega novinstva. Naš vek pač lahko upravičeno imenujemo stoletje tiska. Zelo pa je treba obžalovati, da časopisje ni postalo tako mogočno kot najpripravnejši glasnik resnice in kreposti, ampak vseh zlozrab, ki zaupajoč na varstvo postav, vodi boj proti veri in ga poopajuje. Ker to nevarnost uvidimo, se nismo obotavljali že izpočetka opozoriti vse dežele, narode, društva in posameznike na to, da se brez obotavljanja lotijo dela, ako hočejo s Kristovo krvjo sejano vero in z nje pohajajoče čednosti varovati. Radujemo se, da smo imeli uspeh in najbolj nas navdaja z zadoščenjem Avstrija, kjer so se naše težnje z največjo gorečnostjo podpirale in kjer so bo — tako upamo — posrečilo kvarni vpliv nasprotnega časopisja ne samo omejiti in oslabiti, ampak tudi z vspehom in podonosno odbiti.“ Papeževe besede in ponovno jasno izrečene misli njegove o načelni važnosti katoliškega časopisja nas

morajo vneti k najživahnejši agitaciji za razširjenje in utrjenje našega časopisja.

Smrtna kosa. — V nedeljo je umrl v Miru naš vrli Jožef Cotič, predsednik „Katoliškega delavskega društva“. Bil je to eden onih mož v naših vrstah, ki so orali ledino krščansko socialne organizacije, kateri je posvetil vse svoje moči do zadnjega. Lepi pogreb danes dopoldne je pričal, da se njegovi tovariši in pa tudi naša organizacija zavedajo, kaj jim je bil Jožef Cotič. Pogreba se je udeležilo zastopstvo „Slovenske krščanske socialne zveze“ v Ljubljani z zastavo, zastopstvo „Slovenske krščanske socialne zveze“ in delavskega društva v Gorici, in pa velika množica njegovih delavskih tovarišev. Po nekaterih tovarnah in delavnicah je ta čas počivalo delo. Skoro polnoštevno se je udeležilo pogreba „Kat. del. društvo“ v Miru z zastavo in pevski zbor, ki je lepo prepeval žalostinke pred hišo žalosti, pel med mašo v cerkvi in na grobu. Po slovesni sv. maši, ki jo je daroval č. g. kurat Abram je imel ginljiv govor č. g. župnik Rojec. Na grobu pa se je poslovil v ginljivih besedah od rajnika zastopnik ljubljanske „Zveze“ g. Jakopič. Nobeno oko ni ostalo suho. — Dragemu pokojniku kličemo: Lahka Ti zemljica! Uživaj plačilo za svoje delo in trud gori pri Onem, čegar naukov si se vedno držal kot kremenit značaj. Tvoj lep vzgled naj bo v bodrilo nam! Žalujoci družini pa naj ljubi Bog da Svojo tolažbo.

Volivni shod „Kmečke zveze“ za tolmiski sodni okraj bo dne 16. t. m. ob 3h pop. pri g. Kemperlu v Hudajuzni.

— Trafikanti poknežene grofovine Goriske in Gradiške bodo imeli ustanovni občni zbor v nedeljo dne 16. t. m. ob 3 uri popoldne v Gorici v restavraciji Marzini. Društvo bo imelo namen zboljšati gmočno stanje trafikantov.

— Umrla je v Gorici posest. so-proga Neža Fratrik. — Danes zjutraj je umrl gostilničar Miserit, bivši stavec „Narodne tiskarne“. R. i. p.

— Imenovan je g. Rudolf Dostal, provizorični učitelj v Ljutomeru, definitivnim učiteljem v Senožeah na Kranjskem in dodeljen v službovanje na ljubljansko gluhošolnico.

— Dekle skočilo s prvega nadstopja. — V Trstu je 4. t. m. zvečer skočilo iz prvega nadstopja neke hiše v ulici Gelsi 17letna šivilja Marija K., menda zaradi nesrečne ljubezni, skozi okno na cesto. Dasi zdravnik ni zasledil posebnih poškodb, so jo vseeno prepegljali v bolnišnico.

— Dalmatinski namestnik Nardelli. Zadnji čas se je govorilo, da pojde namestnik Nardelli zaradi bolezni v pokoj. Imenovalo se je tudi že naslednika: predsednika prizivnega sodišča Gertscherja in finančnega ravnatelja Hočvarja. Sedaj se pa vest o odstopu Nardellijevem odločno dementira. Zdravje istega se vidno boljša ter mu pomnenu zdravnikov ne bo niti treba, da bi obiskal kakšno zdravilišče.

— Konec srebrnih goldinarjev. Blagajne avstro-ogrskih banke in državne blagajne ne mislijo več dati v promet srebrnih goldinarjev, temuč jih bodo zamenjali s kronami, dokler goldinarji popolnoma ne izginejo iz prometa. Le na ta način je mogoče, da se bo obdnatvo

privadilo na računanje in plačevanje v kronah, t. j. na kronsko vrednost.

— Slovenska zmaga! Pri občinskih volitvah v Globasnici so bili slovenski možje v vseh treh razredih skoraj soglasno izvoljeni. V tretjem in drugem razredu so pa dali nasprotniki glasove našim možem, ker so videli, da bi bili ostali s svojimi kandidati v znatni manjšini.

Poslano.*)

Odgovor g. vikarju Ant. Pahorju v Sovodnjah.

Gosp. vikar Ant. Pahor zavrača mojo izjavo v št. 8 cenj. Vašega lista kot lažljivo, ker ne odgovarja resnici. Torej dokazi:

1. Pravite, da se niso vršile volitve pod geslom liberalne in klerikalne stranke, ker ste imeli obe stranki mešane kandidate. To je lepa trditve. Obrnite liberalca na vse strani in oglejte si ga, povsod bode liberalec. Ako gospod vikar, imate še tako dober namen in tohten vzrok voliti take može v občinski zastop, rezultat bode vedno liberalen, starešinstvo bode liberalno. Res je, da ste spravili s seboj v starešinstvo še par svojih ljudij in s tem pomešali kandidate, a lepa liberalna večina z glavnimi voditelji, najhujšimi nasprotniki vašega stanu je še vedno ostala. Večina, in torej zmaga je liberalna. Gosp. vikar, ste mislili po svojem. Vaši liberalni zavezniki trdijo pa kakor mi in veseleč se svoje zmage prvi začeli in uže trikrat priznati v „Soci“, da je celo domači vikar obrnil klerikalcem hrbet in volil s „preklicanimi“ liberalci. Sami vam kažejo, da ste se v njih za enkrat zmotili. In vse to ste vi vsakokrat molče vtaknili v žep. — Pravite dalje, da je imela tudi naša stranka mešane kandidate. Elini, katerega vi mogoče mislite, utegne biti g. bar. Bianchi, ki pa pri nas v liberalnem in klerikalnem boju ne pride v poštev, ker se ne meša. Kak mož je, pokazal je sedaj kot župan, ki ni bil ne klerikalec ne libe alec, mogoče Nemeč, in lahko rečemo preustojitelj guilega prejšnjega županskega delovanja. Kot županu mu ne morete ne Vi in ne drugi ničesar očitati kar se tiče njegovega delovanja v korist županstva, k večjemu, da je dovolil preveč plesov. V drugem oziru bi ga pa morali ravno vi, g. vikar, dobro poznati in vedeti, kdo Vam daje vsako leto za sovodenjske reveže lepo svotico. Kdo Vam je dal pred kratkim celih 100 kron za cerkev. Ta je torej edini mešanec; pogledajte pa druge naše kandidate! od prvega do zadnjega možje katoliškega prepričanja.

2. Gosp. vikar pišete: „Boj je imel gospodarski značaj in se je bil med strankama za in proti občinskemu domu“. Pojdite in pregledajte delovanje in račune. Videli bodele, da je bilo sedanje gospodarstvo vzorno, kakor ga še ni bilo v Sovodnjah. Ravno gospodarske razmere so prvoten vzrok, da so se izrinile sedanjí dve stranki. Radi nečuvstvo slabega gospodarstva, da ne rabim hujšega izzaza, vstalo je soj čas ljudstvo in zmagovalno bilo takoj proti možem katere ste vi sedaj spet vzdignili. Prašajte, koliko so vaši zavezniki napravili v svojem županovanju, in vsakdo vam bo odgovoril, veliko — za svoj žep!

Kako zahvalo je želo to županstvo koncem svojega vladanja — kletev! Glejmo pa sedanje? Skoz in skoz pra-

*) Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon. Ur.

Novoporočencem-novicem

priporoča „KROJAŠKA ZADRUGA“ V GORICI

svojo bogato zalogo: Rumberško, belgijsko in šlezijsko platno, namizni prti in serviete, brisalke, žepne rute, cvilh, žime in volne v dlaki za madrace, odeje, koce, šivane kuverte, perje za postelje, preproge in zavese itd.

Blago izvrstno. Cene prav nizke in stalne

vično, kar morate g. vikar sami priznati. — Ako ima kdo kaj proti občinskemu domu, prašam, kje so bili prej, ko je bil razglas prečitán in pribit 14 dnij celemu občinstvu v cgleč. Pozvan je bil takrat vsak, ki bi imel kaj proti, naj se pritoži. Ni bilo nobenega! Cele dve leti, počasi in vedno v dogovoru z deželnim odborom posvetovalo se je starešinstvo, predno je začelo zidati. Županstvo ni imelo svojega prostora; nekaj se je moralo napraviti, ali kupiti staro hišo ali zidati novo. Pregledovale so se tudi stare stavbe, a niso bile pripravne. Sklenilo se je slednjič enoglasno zidati novo poslopje. Kje so bili takrat? Vse zadovoljno! Značilno je to, da se je sedaj izvolilo v novo starešinstvo tudi one ljudi, ki so kot starešinci v seji glasovali z drugimi vred za zgradbo novega obč. doma. Torej kako, da ste volili take?!

3. Moje poročilo ni bilo tendenciozno ter odeto z obleko natolcevanja in obrekovanja, pač pa prekratko in zato preveč površno.

4. Očitale mi dalje zvižahnost. Dakazi! Gledala sva jaz in Vi skupaj ime-nik, štela naše, posvetovala se, povedal se vam vse moje mnenje, zahtevali ste, naj delam na to, da bi se odpovedala dva naša moža kandidaturi, dosegel sem, da sta dala častno besedo. Kakor ste pa vi zahtevali pismeno izjavo, bilo jim je to preveč. Prav sta imela, da sta se uje-zila, ko jima niste zaupali na častno be-sedo. Kdo pa more volivcem zabraniti, da ne smejo teh dveh mož naše stranke voliti? To je bilo torej, radi česar ste obrnili z nasprotno stranko!? Kdo je torej zvižahen?

5. Slednjič odločno odklanjate izraza pomoč in rešitelj. Prašam vas, čemu so hodili v farovž liberalni agitatorji in vo-ditelji? Dan volitve so celo člani komi-sije zamudili uro, ker so bili v farovžu (tudi dobro za rekurz). Zakaj ste pisali pisemce na Kras nekemu županu, kjer mu pišete, da ga pridete ponj, ako ga bo-dete rabili; čemu ste po liberalnem agi-tatorju poslali pismo nekemu g. volivcu v I. razredu, naj pride volit. Toliko, ker pravite, da niste pomagali. Zdaj pa, da ste rešili liberalce. Dokaz je zraven dru-gega to, da so vas tako radi sprejeli. Li-beralec se drugače ne bo družil s „far-jem“, ako ga ne rabi. Ako bi mogli sami zmagati brez vaše pomoči, pokazali bi vam vrata.

Da je vse to res, podpisše drugič, ako treba, več rok!

Fr. Rojce,
kovač.

Loterijske številke.

8. februarja.

Dunaj 64 22 50 89 85
Gradec 24 43 41 51 17

Ali ste v strahu, gospod ravnatelj?

Peti se je imela nova opera. Vsi prostori v gledališču so bili že zjutraj razprodani, opoldne pa je tenorist odpovedal svoje sodelova-nje, bil je namreč res hripav in po-polnoma brez glasu. Gledališki zdrav-nik je izdal tenoristu sprickvalo: Vi ne smete peti 8 peti. Ravnatelj, ko je to izvedel, tekkel je naglo v bliž-njo prodajalnice, kjer so prodajali tudi Fay-ova pristne sodene pa-stilje, kupil je škatljo istih ter se podal k Brülinskemu, proseč ga, naj izpije časo mleka, v katerem je bilo raztopljenih par pastilj. Ko je to storil, vzel je še par pastilj v usta in zvečer je pel v gledališču krasno. Vse to so napravile edino le Fay-ove pastilje.

Fayove pastilje dobe se za K 1.25 v vseh lekarnah, mirodilnicah in trgovinah mine-ralnih vod. Glavno zastopstvo IV. Th. Gunzert Dunaj IV I. Grosse Neugasse.

Prva goriška tovarna umetnih ogrjev

s strojnim obratom izdeluje: rakete, bengalične luči, rimske sveče, ko-lesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje papirnate to-piče. Zlasti priporoča jubilejne traspa-rente v velikosti 120 cm X 200 cm s podobo cesarjevo; in 100 cm X 150 cm z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik
Gorica, C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske palače.)

Ne le v začetku

izdelovala je „Prva kranjska tovarna testenin“ dobro blago, da privabi kupce kakor se je govorilo, ampak kakovost je ostala vedno ista. Sezite tedaj po „Pekatetah“!

Cerkvena mizarska dela v rimskem in gotičkem slogu

izdeluje

A. Černigoj - Gorica.

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Valen-tina in na drugih sličnih boleznih, ta naj se obrne na privilegirano lekarno „Schwa-nen-Apotheke, Frankfurt A. M. Tam vdobi tozadevno brošuro brezplačno.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

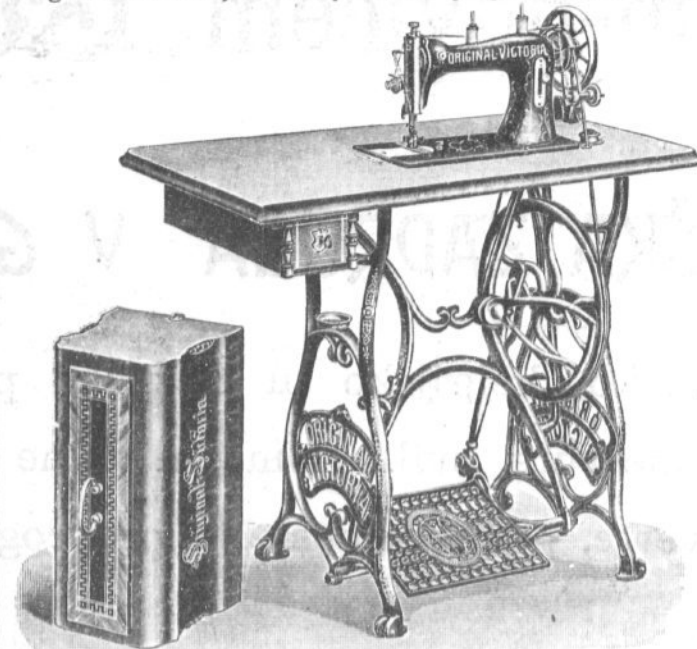
JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlina.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnější za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

OGLAS.

Občni sbor društva trafikantov poknežene grofovine goriško-gradišanske bode v uedeljo dne 16. februarja 1908 ob 3. uri pop. v prostorih restavracije Marsini v Gorici. Na dnevnem redu je konstituiranje odbora. Vabi se vse interesente k obilni udeležbi!

ODBOR.

Ant. Obidič

čevljar

v Semeniški ulici 1
v Gorici

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 9.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nosilce (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krons nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Drobne otrobi (noli)

najboljše vrste so na - -
prodaj po 14 K 20 v za
člane „Goriške zveze“ in
pridruženih zadrug v - -
Gorici C. G. Verdi št. 32.